

Carles Porta: «El paral·lelisme entre els segles IX i X i l'actualitat és desgraciadament enorme»

La Xarxa estrena "Comtes", una docusèrie sobre el naixement de Catalunya que barreja rigor històric i ficció, i que compta amb la participació d'Albert Sánchez Piñol | "A la sèrie no hi ha política, volem que la interpretació la faci cadascú", explica el director

Carles Porta, director de la docusèrie sobre el naixement de Catalunya | Josep M. Montaner

Carles Porta es mostra exultant per la imminent estrena de *Comtes* a la Xarxa (<http://www.xiptv.cat/comtes>), el proper 27 de desembre. D'una banda, per l'alta qualitat del producte; de l'altra, perquè "la història de Catalunya és fascinant". Una passió que el director, escriptor i periodista sap transmetre en aquesta conversa on comprovem, des d'un precís rigor històric, els paral·lelismes que hi ha entre els segles IX i X i l'actualitat. Escrita conjuntament amb Albert Sánchez Piñol, *Comtes* mostra el naixement de la nació catalana (<http://www.comtes.cat/>), amb la pugna entre els comtes de la marca hispànica i els reis francs.

- *Comtes* relata el procés dels primers comtes catalans per aconseguir la independència. Des de la seva formació nacional, Catalunya sempre ha hagut de lluitar contra els elements. Què creu que ho fa?

- A la sèrie hi ha una frase, invenció d'Albert Sánchez Piñol, que diu que Catalunya està situada "entre dues grans mandíbules". D'una banda, tenim l'imperi carolingi i, de l'altra, l'Al-Àndalus. No

en tenim cap culpa, però és així: situats entre mandíbules enormes. El paral·lelisme entre els segles IX i X i la situació que vivim ara és desgraciadament enorme. En aquests moments, la cosa va acabar amb la sobirania del territori, que encara no es deia Catalunya, però sí que era l'origen de Catalunya.

- Un procés que va acabar amb la sobirania catalana.

- Els comtats de Barcelona es van declarar independents o, si vols dir-ho de manera més precisa, sobirans. Van decidir que no dependrien de cap poder superior, i així va ser. Els comtats catalans que anaven del Llobregat fins més enllà dels Pirineus es van declarar sobirans dels carolingis. Però, per arribar a la plena sobirania es van haver de trobar amb un assalt brutal d'Almanson -el general que venia del Sud, que va arrasar Barcelona i els comtats catalans-, i amb l'abandó total i absolut dels dos grans poders internacionals del moment, que eren l'imperi carolingi i l'imperi del Papa de Roma. El que avui en diríem Europa.

- Europa no va intervenir. La història em sona.

- Tenien altres problemes. Però és evident que el paral·lelisme és molt gran, amb la diferència que en aquells moments Catalunya s'estava creant i va ser sobirana. I que Espanya ni existia, ni tan sols com a idea. El califat de Còrdova començava al Llobregat i Espanya va trigar segles a existir.

"El paral·lelisme és molt gran, amb la diferència que en aquells moments Catalunya s'estava creant i va ser sobirana. I que Espanya ni existia, ni tan sols com a idea"

- La sèrie descriu el regnat dels comtes Guifré el Pelós, Guifré Borrell, Sunyer I i Borrell II. De tots ells, Guifré és el més conegut i mitificat. Però quin és el més transcendental per l'assoliment de la sobirania nacional?

- Tots tenen la seva gràcia, Guifré el Pelós va ser el fundador de la dinastia. En la seva mort, va decidir passar el títol de comte als seus fills. Es va saltar la llei que hi havia, i va nomenar com a successors els propis fills, agafant uns poders que només tenia el rei. Allò era una rebel·lió absoluta!

Un fotograma de «Comtes», la sèrie històrica de Carles Porta per la Xarxa.

- Els successors de Guifré assumeixen el repte, i no deceben.

- Guifré Borrell té l'atreviment d'anar a la capital de l'imperi carolingi a reclamar la consolidació del títol, que li podrien haver retirat perfectament. Però va fer valer la seva força i va consolidar la ciutat de Barcelona amb una capitalitat que aglutinava tots els comtats. Després va venir Sunyer I, un comte tremendament guerrer, que va expandir els comtats fins a Tarragona. Va ser el comte que va tenir amargats els sarraïns. Valent, ambiciós, atrevit, militarment molt eficient i intel·ligent.

- Qui culmina el "procés sobiranista" és Borrell II, que fa efectiva la "desconnexió".

- Borrell II comença com un comte molt pactista: va fins a 23 vegades a Còrdova per intentar pactar el poder del Sud. Però, malgrat tant de viatge, el poder del Sud al final arrasa Barcelona passant dels pactes, perquè l'únic que vol són les riqueses que hi havia i fer ostatges, que s'enduen a Còrdova i tornen a canvi de recompenses. Un cop s'adona que l'imperi del Sud sempre el voldrà arrasar i que Europa no el defensarà, Borrell II decideix trencar el vassallatge amb el rei franc. A partir d'aleshores, només es deurà a les lleis i a la gent de Catalunya.

- És un moment força desconegut, fins i tot pels catalans, però la sèrie té tots els ingredients per ser un èxit.

- La història de Catalunya es fascinant i plena de personatges fascinants. Som un racó de món amb una història increïble que sembla que hem oblidat o que ens fa vergonya d'explicar. No em sembla just, perquè, a sobre, ens diuen que a l'escola adoctrinem. La història és el que és, són fets consumats. I t'asseguro que hem estat molt rigorosos, que a *Comtes* no hi ha política. Volem que la interpretació la faci cadascú.

"Som un racó de món amb una història increïble que sembla que ens fa vergonya d'explicar. No em

sembla just, perquè, a sobre, ens diuen que a l'escola adoctrinem"

- Com arriba a produir-se la unió amb Albert Sánchez Piñol?

- Haig de dir que Francesc Pena, conseller delegat de la Xarxa, ha tingut uns grans nassos. Econòmicament, *Comtes* és un producte molt gran i amb l'aposta indica que les televisions locals es volen fer grans. Em va encarregar el projecte i jo vaig anar a buscar l'Albert Sánchez Piñol, perquè sabia que la fusió de ficció i realitat història era molt potent a les seves mans. Després, vam buscar molts historiadors i vam confirmar que la història és la que hem explicat. Hem aconseguit que, amb tot el rigor històric, la gent vegi quatre capítols de mitja hora com si fos una sèrie de pur entreteniment.

- La clau ha estat la integració absoluta dels historiadors amb la ficció.

- Cerc que el nivell de la sèrie és boníssim. Pel que fa a la ficció, hem treballat amb bons actors i hem creat un color propi per la sèrie, que té un color teula que no he vist a cap altra sèrie. Puc dir, molt satisfet, que hem fet una feina increïble i que la integració dels historiadors i la ficció és magnífica.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=NiiLJh4ZnxA>